

Az egész világon milliók olvassák és igyekeznek tettekre váltani azt a magyarázatot, amit Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítója havonta a Szentírás egy-egy mondatához fűzött, s amely széles körben hatással van egyének és közösségek életére.

„Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.” (Mt 9,13)

A világ sok részén január 18. és 25. között tartják az imahetet a keresztények egységéért, más helyeken Pünkösdre teszik ezt az alkalmat. Ebben az évben az imahét mottója a következő:

„Mit kíván tőlünk az Úr?” (Mik 6,6-8)

Az ilyenkor kiválasztott bibliai részhez Chiara Lubich minden évben magyarázatot fűzött. Ezt a hagyományt folytatva ajánljuk azokat a gondolatokat (a Mt 9,13 és az Oz 6,6 fényében), amelyeket az 1996. júniusi életigéhez mondott. Ez segíthet elmélyülnünk az idei évre választott igében.

„Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.” (Mt 9,13)

„... Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

Emlékszel, mikor mondta Jézus ezeket a szavakat? Egyszer, amikor asztalhoz ült, és néhány vámos és bűnös is mellé telepedett. Észrevették ezt a farizeusok, és így szóltak a tanítványokhoz: „Miért eszik együtt a Mesteretek a vámosokkal és a bűnösökkel?” Jézus meghallotta ezt, és így felelt:

„Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent: Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

Jézus itt Ozeás prófétától idéz egy mondatot, ami azt mutatja, hogy tetszik neki a benne foglalt gondolat: ez ugyanis az a norma, amelyhez Ő is tartja magát. A szeretet elsőbbségét fejezi ki minden más parancsolathoz, minden más törvényhez és szabályhoz képest.

Ez a kereszténység. Jézus azért jött, hogy elmondja: Isten mindenekelőtt a szeretetet várja tőled minden ember iránt, és hogy Istennek ezt az akaratát hírül adták már az Írások, ahogy ezt Ozeás próféta szavai is tanúsítják.

A szeretet minden keresztény életprogramja, cselekvésének alaptörvénye, viselkedésének megkülönböztető jegye.

A szeretetet mindig előbbre való a többi törvénynél. Sőt, a keresztény számára a többiek iránti szeretetnek olyan szilárd alapnak kell lennie, amelyre építhet, hogy az összes többi normát hitelesen megélje.

„... Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

Jézus szeretetet akar, és az irgalmasság ennek egyik kifejeződése. Azt akarja, hogy a keresztény mindenekelőtt azért éljen így, mert Isten ilyen.

Jézus számára Isten mindenekelőtt Irgalom, Atya, aki mindenkit szeret, aki fölkelti napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és bűnösöknek.

Jézus, mivel mindenkit szeret, nem fél attól, hogy bűnösökkel legyen együtt, és így felfedi, hogy kicsoda Isten.

Ha tehát Isten ilyen, ha Jézus ilyen, akkor te is táplálj hasonló érzéseket magadban!

„... Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

„... nem áldozatot.”

Ha nincs benned szeretet a felebarátod iránt, akkor vallásosságod nem tetszik Jézusnak. Nem kedves előtte imádságod, részvételed a szentmisén, esetleges adományaid, ha mindez nem szívedből fakad, amely békében él mindenkivel, nagy szeretettel irántuk.

Emlékszel a hegyi beszéd szavaira? „Ha tehát áldozatodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy felebarátodnak valami panasza van ellened, hagyd ajándékat az oltár előtt, és menj, békülj ki előbb felebarátoddal, aztán térj vissza és ajánld föl ajándékat.” (Mt 5,23-24)

Ez azt fejezi ki, hogy az Istennek leginkább tetsző vallásos cselekedet a felebaráti szeretet, és ez az alapja az Istennek járó tiszteletadásnak is.

Ha szeretnéd édesapádat megajándékozni és közben haragban vagy a testvéreddel (vagy éppen a testvéred haragszik rád), édesapád vajon mit szólna? „Előbb béküljtek ki, aztán hozd ide az ajándékat!”

De még többről van szó. A szeretet nem csupán a keresztény élet alapja, hanem a legközvetlenebb út ahhoz, hogy közösségre lépjünk Istennel. Ezt mondják a szentek, akik előttünk járva tettek tanúságot az evangéliumról, ezt tapasztalják a hitük szerint élő keresztények: amikor segítenek testvéreiken, különösen a szűkölködőkön, növekszik Isten iránti szeretetük és vele való egységük; észreveszik, hogy kapcsolat van köztük és az Úr között. Ez egyre nagyobb örömmel tölti el életüket.

„... Irgalmasságot akarok, nem áldozatot.”

Hogyan élheted ezt az új ígét?

Ne osztályozd azokat, akikkel kapcsolatban vagy, ne közösis ki senkit, mindenkinek nyújtsd

azt, amire képes vagy, ebben is utánozd az Atyaistent. Simítsd el a kisebb-nagyobb viszályokat, amelyek nem kedvesek a mennyben és a te életedet is megkeserítik. Ne nyugodjék le a nap haragod fölött – bárkiről legyen is szó – ahogy az Írás mondja (vö. Ef 4,26).

Ha így teszel, minden cselekedeted kedves lesz Isten előtt, és megmarad az örökkévalóságra. Akár dolgozol, akár pihensz, akár játszol, akár tanulsz, akár a gyerekeiddel vagy együtt, akár a feleségeddel vagy a férjeddal sétálsz, akár imádkozol, akár odaszenteled magad, vagy más vallásos cselekedetet végzel, ami együtt jár keresztény hivatásoddal – ez mind-mind nyersanyag a Mennyei Országának építéséhez.

A mennyország olyan ház, amelyet idelent építünk föl, és majd odaát lakunk benne. De fölépíteni csak szeretettel lehet.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/